

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-137/2024-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga Suda Sanje Štefan, predsjednice vijeća, Ante Galića i Blanše Turić, članova vijeća te više sudske savjetnice Glorjane Čičak, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja H&D info i trgovina, vl. Domagoj Paradi, Zagreb, zastupan po opunomoćenicima, odvjetnicima iz Dominković i Ostrečak odvjetničko društvo d.d., Zagreb, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Ulica grada Vukovara 23, uz sudjelovanje zainteresiranih osoba Ministarstvo regionalnog razvoja i fondova Europske unije, Zagreb, Miramarska 22 i cWebSpace d.o.o., Čakovec, Ulica kralja Tomislava 2, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 19. kolovoza 2024.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništenje rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave Republike Hrvatske, klasa: UP/II-034-02/24-01/183, urbroj: 354-02/9-24-6 od 22. svibnja 2024.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troška upravnog spora.

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem tuženika odbija se žalba tužitelja kao neosnovana (točka 1. izreke). U točki 2. izreke tog rješenja se odbija zahtjev tužitelja za naknadu troškova žalbenog postupka.

2. Tužitelj je izjavio žalbu protiv odluke o odabiru naručitelja Ministarstvo regionalnog razvoja i fondova Europske unije, Zagreb (dalje: naručitelj) klasa: 406-02/23-01/55, urbroj: 538-02-3-1/686-24-21 od 26. ožujka 2024. (grupa 1.) i odluke o odabiru klasa: 406-02/23-01/55, urbroj: 538-02-3-1/686-24-22 od 26. ožujka 2024. (grupa 2.), a kojima su odabrane ponude ponuditelja eWebSpace d.o.o., Čakovec (dalje: odabrani ponuditelj). Navedene odluke o odabiru su u Elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske (dalje: EOJN RH) objavljene 2. travnja 2024., a donesene su u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2023/S OF2-0055059, predmet nabave: održavanje, nadogradnja i prilagodba elektroničkih sustava za praćenje Interreg Ipa programa (grupa 1. i 2.). Naručitelj je predmet nabave podnio u dvije grupe, a kriterij za odabir ponuda u grupama 1. i 2. je ekonomski najpovoljnija

ponuda, pri čemu su kriteriji i njihov relativni značaj u obje grupe: cijena ponude 50% i iskustvo stručnjaka 50%.

3. Protiv osporenog rješenja tužitelj je ovom Sudu podnio tužbu u kojoj iscrpno navodi i obrazlaže razloge zbog kojih smatra da su pogrešno utvrđene činjenice, kao i zaključak o tehničkoj i stručnoj sposobnosti odabranog ponuditelja, a zbog čega je pobijano rješenje nezakonito. Dalje u tužbi dodaje da su navedeni zaključci protivni i mišljenju prof. dr. sc. Miroslava Bače, stalnog sudskog vještaka za informatiku, telekomunikacije i biometriju, koje je dostavio uz žalbu. Tužitelj navodi da je riječ o renomiranom vještaku koji je objavio niz radova i publikacija na temu sigurnosti na Internetu, digitalne forenzike, razvoja eGovernment sustava, a bio je i voditelj Centra za forenziku, biometriju i privatnost na Fakultetu organizacije i informatike. Dalje u tužbi tužitelj daje osvrt na zaključke koje je vještak iznio u navedenom mišljenju, a koje tuženik nije prihvatio, bez valjanog obrazloženja, odnosno uz ocjenu da se ne može prihvatiti mišljenje vještaka koje glasi: "Budući da se prema istim valjanima smatraju samo projekti isti kao predmet nabave ovog postupka, a ne i slični, što nije u skladu sa citiranim točkom 16.1. DON". S time u vezi ističe da vještak u svom očitovanju izričito navodi da dane reference nisu uopće u skladu sa uvjetima nabave (isti ili slični sustavi), a uzevši u obzir da DON u predmetnom postupku prihvaća i usluge koje su slične grupi predmeta nabave, ali usprkos tome smatra da su reference odabranog ponuditelja neprikladne.

Dalje u tužbi tužitelj daje osvrt na izriči navod vještaka da usluge, odnosno projekti nisu "jednako vrijedni" u smislu složenosti traženoj u projektnom zadatku. Dodaje da se u ovom kontekstu pojam "jednako vrijedno" ima smatrati istim pojmom kao i "slično".

Dalje u tužbi tužitelj ističe niz razloga zbog kojih smatra da su zaključci tuženika pogrešni i neobrazloženi, a osobito jer smatra da u konkretnom slučaju službena osoba ne raspolaže posebnim stručnim znanjem koje je potrebno za utvrđivanje ili ocjenu utvrđenih činjenica, zbog čega bi se trebala osloniti na mišljenje stalnog sudskog vještaka. Dodaje i da je tuženik uzeo dvije točke od 26 točaka specifikacije usluge za HNK i bez posebnog obrazloženja, a protivno mišljenju vještaka, zaključio da se radi o usluzi sličnoj predmetu nabave. Dalje u tužbi tužitelj obrazlaže razloge zbog kojih smatra da aktivnosti opisane na str. 4 osporenog rješenja ne spadaju u segment vlastitog programiranja već običnu instalaciju gotovih manjih proizvoda i/ili zakrpi na pripadajuće web poslužitelje, što se ne može podvesti kao "slično" predmetu nabave. Tužitelj smatra da se svakako radi o složenijim tehničkim i informatičkim pitanjima, zbog čega predlaže da se sasluša prof. dr. sc. Miroslav Bače, stalni sudski vještak za informatiku, telekomunikacije i biometriju, a podredno predlaže da se provede vještačenje po vještaku informatičke struke.

Tužitelj u tužbi dodaje i razloge koji se tiču pravilnosti bodovanja, a s time u vezi iznesene zaključke tuženika smatra pogrešnim. Dodaje da je u odnosu na stručnjaka 2. Marka Krčmara (str. 10 osporenog rješenja), naručitelj iskoristio pravo (propisano odredbama DON-a) da traži dodatna pojašnjenja, a protivno navodima tuženika, da ne bi trebao ignorirati očitu činjenicu da odabrani ponuditelj ne može dokazati postojanje navedenih referenci. Tužitelj navodi da se iz postupanja odabranog ponuditelja može zaključiti da popis izvršenih projekata nije točan jer nema drugih dokaza o postojanju referenci, a da nije dopušteno da naručitelj ignorira davanje lažnih referenci i izjava, što je potencijalno i kazneno djelo, a tim više jer je odredbama DON-a omogućena provjera referenci (i donošenje zaključaka na temelju te provjere).

Zaključno, tužitelj predlaže da ovaj Sud usvoji tužbeni zahtjev, poništi osporeno rješenje, kao i odluke o odabiru (za grupu 1. i 2.), a naručitelju naloži da tužitelju naknadi troškove žalbenog postupka u pobliže naznačenom iznosu, a tuženiku da tužitelju naknadi troškove upravnog spora u navedenom iznosu, odnosno donese odgovarajuću odluku o predmetnoj stvari sukladno žalbenim navodima.

4. Tuženik u odgovoru na tužbu u bitnom ostaje kod svih razloga već navedenih u obrazloženju osporenog rješenja, a zbog kojih tužbene navode smatra neosnovanima u cijelosti. Tuženik u odgovoru na tužbu iscrpno navodi i obrazlaže razloge zbog kojih smatra da tužitelj pogrešno tumači mišljenje prof. dr. sc. Miroslava Bače, odnosno pogrešno smatra da je tuženik kod ocjene sposobnosti odabranog ponuditelja bio dužan se osloniti na mišljenje navedenog vještaka.

Dalje u odgovoru na tužbu tuženik među ostalim, navodi da se ne radi o nalazu i mišljenju vještaka u smislu odredbi Zakona o općem upravnom postupku, već o stručnom mišljenju koje je tužitelj dostavio u žalbenom postupku kao dokaz svojih tvrdnji, a takvo mišljenje je tuženik ocijenio na temelju savjesne i brižljive ocjene, a u kontekstu svih drugih dokaza, dok je odluku utemeljio na rezultatima cjelokupnog žalbenog postupka. Dodaje i da je navedeno mišljenje o ocjeni referenci koje je dostavio odabrani ponuditelj dano pozivajući se pri tome na pravila struke, a ne na uvjete i zahtjeve iz dokumentacije o nabavi. Tuženik takav zaključak temelji prije svega na dijelu mišljenja u kojem se navodi da natječajna dokumentacija nije donesena sukladno pravilima struke, a zbog čega je potrebno da se svaki dokaz sudjelovanja u radu na projektu vrednuje na način sukladan pravilima struke, odnosno da se ocjeni jesu li projekti "jednako vrijedni" u smislu složenosti traženom projektnom zadatku i sukladno tome jesu li navedeni stručnjaci u evaluiranim projektima radili točno određene zadatke za koje se natječu. Tuženik dodaje i razloge zbog kojih smatra da tužitelj pogrešno tumači pojam "jednako vrijedno" i u predmetnom kontekstu taj pojam izjednačava s pojmom "slično", pozivajući se pri tome na priručnik tijela koje nema bilo kakvu povezanost s konkretnim postupkom javne nabave. Tuženik ističe da za razliku od jednake vrijednosti, slična vrijednost može biti i manja od zadane vrijednost, a da prof. dr. sc. Miroslav Bače pojam "jednako vrijedno" *de facto* izjednačava s pojmom "isto", a ne "slično", što odredbe dokumentacije o nabavi ne propisuju.

Tuženik daje osvrt i na primjenu mjerodavnih zakonskih odredbi, a s time u vezi daje osvrt na uvjete propisane u točki 16.1. Dokumentacije o nabavi. S time u vezi dodaje da je naručitelj propisao dokazivanje iskustva s čak pet sličnih usluga čija zbrojena vrijednost mora biti u visini procijenjene vrijednosti grupe predmeta nabave, dok svaka za sebe te usluge ne moraju biti iste složenosti i možda ne bi bile dovoljne za dokazivanje sposobnosti u skladu s pravilima struke, ali su ukupnosti dovoljne za dokazivanje sposobnosti sukladno dokumentaciji o nabavi. Tuženik dodaje i da tužitelj dostavom navedenog stručnog mišljenja nije dokazao tvrdnje da sporne usluge nisu usporedive s predmetom nabave u konkretnom postupku, uvažavajući pri tome tehnološku osnovu eMS-a, a što je bio dužan učiniti sukladno odredbama mjerodavnog propisa.

Zaključno tuženik u odgovoru na tužbu ističe da je odabrani ponuditelj u ponudi dostavio popis glavnih usluga koji sadrži usluge koje se odnose na održavanje, nadogradnju i prilagodbu elektroničkih sustava, a zbog čega je time postupio sukladno propisanim uvjetima u dokumentaciji o nabavi, a tuženik je pravilno postupio kada je usluge s popisa u ponudama odabranog ponuditelja prihvatio kao iskustvo slično predmetu nabave. Također daje osvrt i na pravilnost bodovanja pri primjeni kriterija za

odabir ponude (iskustvo stručnjaka), a zaključuje da s time u vezi tužitelj samo ponavlja već danu argumentaciju u žalbi i iskazuje svoje sumnje, ali u prilog tome ne dostavlja odgovarajuće dokaze, kojima bi osporio pravilnost ocjene i tuženikovih utvrđenja.

Tuženik dodaje i da tužitelj neosnovano traži naknadu troška upravnog spora, a predlaže da ovaj Sud tužbeni zahtjev odbije u cijelosti, a u slučaju usvajanja tužbenog zahtjeva, sam riješi predmetnu stvar u skladu s člankom 434. stavkom 4. Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“ 120/16. – dalje: ZJN/2016.).

5. Zainteresirana osoba cWebSpace d.o.o. u odgovoru na tužbu u bitnom ističe razloge kojima se u cijelosti protivi tužbenim navodima, zaključujući da su ocjena i stajališta tuženika izneseni u osporenom rješenju pravilni i utemeljeni na utvrđenim činjenicama i ovdje mjerodavnom propisu. Dalje u odgovoru na tužbu odabrani ponuditelj daje osvrt na sve tužbene navode pojedinačno, a iscrpno navodi i obrazlaže razloge zbog kojih smatra da je, protivno tužbenim navodima, dokazao postojanje referenci na način propisan odredbama dokumentacije predmetnog postupka javne nabave. Zainteresirani posebno ističe i da odredbama DON-a naručitelj nije propisao kriterije kojima će voditi prilikom ocjene sličnosti sustava, a što je dalo mogućnost šireg tumačenja kod ocjene je li riječ o uslugama, odnosno sustavima koji su slični predmetu nabave. Stoga je dopustio da gospodarski subjekt u prilog ispunjavanja uvjeta iz točke 16.1. DON-a dostavi popis istih ili sličnih usluga. Dalje u odgovoru na tužbu daje osvrt i na druge tužbene navode koji se tiču zaključaka iznesenih u mišljenju vještaka, a koji smatra nisu doveli u sumnju pravilnost utvrđenja i ocjene tuženika. Dodaje i da dostavljeni popis izvršenih projekata predloženih stručnjaka u njegovim ponudama sadrži sve tražene podatke i da je sukladno odredbama DON-a riječ o dokazu koji je relevantan za bodovanje, a zbog čega je naručitelj s te osnove pravilno dodijelio bodove odabranim ponudama, ocijenivši da iz popisa izvršenih projekata proizlazi da je svaki stručnjak (S1., S2., S3. i S4.) izvršio potreban broj projekata (5 i više) čiji je predmet nabave sukladan traženom u DON, a zbog čega je odabranim ponudama u grupama 1. i 2. dodijelio 50 bodova u svakoj grupi.

Zaključno, zainteresirana osoba navodi razloge zbog kojih smatra da prijedlog tužitelja za provođenje dokaza (saslušanje prof. dr. sc. Miroslava Bače, stalnog sudskog vještaka za informatiku, telekomunikacije i biometriju, a podredno provođenje novog vještačenja po vještaku informatičke struke) nije osnovan, a niti je valjano obrazložen, jer se temelji samo na tvrdnji da je riječ o složenim tehničkim i informatičkim pitanjima.

Dodaje da su i mišljenja tužitelja vezano uz kompetencije službene osobe tuženika, odnosno potrebna stručna znanja, isključivo subjektivna, jer tužitelj paušalno, bez valjanih i obrazloženih razloga, ukazuje da bi se trebali uvažiti zaključci i mišljenje navedenog sudskog vještaka, ali su pri tome interpretacije tužitelja protivne utvrđenim činjenicama i zaključcima tuženika, koji su utemeljeni na rezultatima cjelokupno provedenog žalbenog postupka. Stoga zainteresirani zaključuje da tužitelj uopće nije dao razloge, a niti posebno obrazložio potrebu saslušavanja vještaka ili podredno provođenja dodatnog vještačenja. U vezi tužiteljevih prijedloga, odabrani ponuditelj u odgovoru na tužbu upućuje i na stajališta iznesena u sudskoj praksi, a prema kojima dokazno sredstvo kojim se dokazuje osnovanost činjeničnih tvrdnji stranaka predstavlja samo onaj nalaz i mišljenje vještaka kojega je u tom svojstvu odredio sud u konkretnom postupku, a zbog čega sud nije dužan nalaz i mišljenje vještaka koji je sačinjen po nalogu tužitelja, prihvatiti samo iz razloga jer je izrađen od osobe koja je stalni sudski vještak (Županijski sud u Varaždinu, GŽ-1652/05 od 3. studenog 2005.).

Zainteresirana osoba dodaje i da zbog načina kako su obrazloženi dokazni prijedlozi tužitelja nisu prikladni dokazi kojima bi se moglo utvrditi odlučne činjenice, zbog čega smatra da nisu osnovani.

Zainteresirana osoba predlaže da ovaj Sud pozove tužitelja da tužbu dopuni, a eventualno tužbu odbaci, ukoliko tužitelj u ostavljenom roku to ne učini, a podredno da sud odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan, kao i zahtjev tužitelja za naknadu troška.

6. Zainteresirana osoba Ministarstvo regionalnog razvoja i fondova Europske unije, iako uredno pozvana, nije dostavila odgovor na tužbu.

7. Sud je odgovor tuženika i odabranog ponuditelja kao zainteresirane osobe dostavio tužitelju, koji se nije posebno očitovao.

8. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

9. Odlučujući o zakonitosti osporenog rješenja u granicama tužbenog zahtjeva, ovaj Sud nalazi da je tuženik pravilno postupio kada je odbio žalbu tužitelja protiv navedenih odluka o odabiru, pri čemu je za takvu odluku dao valjane, dostatne i argumentirane razloge, utemeljene na podacima spisa predmeta i pravilnoj primjeni mjerodavnog materijalnog prava.

10. Razmatrajući sadržaj tužiteljeve tužbe, kao i odgovore na tužbu tuženika i odabranog ponuditelja, kao i dokaze priložene spisu predmeta, ovaj Sud nalazi da se osporeno rješenje ne može ocijeniti nezakonitim, iz razloga na koje tužitelj upire u tužbi.

11. Prema ocjeni ovog Suda, tuženik je osporenu odluku utemeljio na činjenicama i dokazima koji su u postupku pravilno i u potpunosti utvrđeni, nakon čega je uz pravilnu primjenu mjerodavnih odredaba ZJN/2016. i DON-a, osnovano zaključio da ponuda odabranog ponuditelja udovoljava svim kriterijima propisanim u DON-u, uključujući i propisani kriterij u točki 16.1. DON-a.

12. Iz podataka spisa, kao i obrazloženja osporenog rješenja proizlazi da je odabrani ponuditelj u ponudi dostavio popis glavnih usluga u kojem je za grupe 1. i 2. naveo redni broj 1., naziv i opis usluge: "poslovni sustav – softverski program za upravljanje radom regionalnog centra kompetentnosti", vrijednost usluge: 93.850,00 eura, datum dovršetka usluge (konačnog izvršenja) 29.11.2023., naziv druge ugovorne strane: Poljoprivredno-prehrambena škola Požega, a u grupi 2. pod redni broj 2. je naveo: naziv i opis usluge: "usluga održavanja internetske stranice i sustava za prodaju ulaznica", vrijednost usluge: 8.361,54 eura, datum završetka usluge (konačnog izvršenja) 11.5.2023., naziv druge ugovorne strane: Hrvatsko narodno kazalište u Zagrebu.

13. Tuženik je tijekom provedenog žalbenog postupka, ocjenjujući osnovanost žalbenih navoda, izvršio iscrpnu analizu svih dokaza koji prileže spisu predmeta, a potom je utvrdio da je naručitelj pravilno ocijenio da ponude odabranog ponuditelja u konkretnom slučaju ispunjavaju sve propisane kriterije, uključujući i uvjet propisan u točki 16.1. DON-a. S time u vezi se dodaje je naručitelj kod dokazivanja navedenog iskustva gospodarskog subjekta dozvolio dostaviti popis istih ili sličnih usluga, zbog čega je tuženik prihvatio ocjenu naručitelja vezano uz dokaze tehničke i stručne sposobnosti iz točke 16.1. DON-a, prihvaćajući usluge navedene u ponudama odabranog ponuditelja, jer se odnose na izvršene usluge slične predmetu nabave. Pri tome je tuženik, prihvaćajući da je iz dostavljenih popisa vidljivo da se radi o uslugama razvoja softverskog programa i održavanja, a uvažavajući i naknadno dostavljeno traženo pojašnjenje – upotpunjavanje, u cijelosti prihvatio ocjenu naručitelja.

14. Naime, iz zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda proizlazi da je naručitelj u ponudama odabranog ponuditelja u grupama 1. i 2. projekte s popisa ključnih stručnjaka S1, S2, S3 i S4 ocijenio prihvatljivima za bodovanje i odabranim ponudama s osnove kriterija iskustva stručnjaka dodijelio maksimalni broj bodova (50 bodova u svakoj grupi).

15. Tuženik u osvrtnu na žalbene navode, u obrazloženju osporenog rješenja navodi da je mjerodavna odredba članka 290. stavka 1. ZJN/2016., koja propisuje da nakon otvaranja ponuda javni naručitelj pregledava i ocjenjuje ponude na temelju uvjeta i zahtjeva iz dokumentacije o nabavi te o tome sastavlja zapisnik, kao i odredba članka 293. stavka 1. ZJN/2016., koja propisuje da ako su informacije ili dokumentacija koju je trebao dostaviti gospodarski subjekt nepotpuni ili pogrešni ili se takvima čine ili ako nedostaju određeni dokumenti, javni naručitelj može, poštujući načela jednakog tretmana i transparentnosti, zahtijevati od dotičnih gospodarskih subjekata da dopune, razjasne, upotpune ili dostave nužne informacije ili dokumentaciju u primjerenom roku ne kraćem od pet dana.

16. Dakle, u odnosu na sporno pitanje je li naručitelj po pregledu i ocjeni ponuda odabranog ponuditelja, pravilno izvršio bodovanje specifičnog iskustava nominiranog stručnjaka u skladu s kriterijima iz DON-a i važećim propisima, tuženik je prihvatio pravilnim način bodovanja odabrane ponude, a pri tome je dao jasnu analizu razloga kojima se rukovodio kod donošenja zaključka da žalbeni navodi tužitelja nisu osnovani, a koje razloge ovaj Sud u cijelosti prihvaća. Tuženik je kod osnovanosti ocjene osnovanosti žalbenih navoda, dao osvrtnu na sve istaknute razloge pojedinačno, utvrdio da dostavljeni popis izvršenih projekata predloženih stručnjaka u ponudama odabranog ponuditelja sadrži sve tražene podatke, a sukladno odredbama DON-a, popis je relevantan dokaz za bodovanje. Stoga je tuženik ocijenio da je naručitelj u postupku pregleda i ocjene ponuda pravilno postupio kada je ponudama odabranog ponuditelja u grupama 1. i 2. s osnova kriterija i iskustava stručnjaka dodijelio maksimalan broj bodova, jer iz popisa izvršenih projekata proizlazi da je svaki stručnjak (S1., S2., S3. i S4.) izvršio potreban broj projekata (pet i više), čiji je predmet nabave sukladan traženom u DON-u. Stoga je naručitelj odabranim ponudama u grupama 1. i 2. dodijelio 50 bodova u svakoj grupi.

17. U osvrtnu na tužbene navode, ovaj Sud ocjenjuje da u ovoj stvari ne postoje sporna činjenična i pravna pitanja koja bi bilo potrebno raspraviti u upravnom sporu, već da tužitelj u bitnom tužbenim navodima osporava način primjene materijalnog prava od strane tuženika i ocjenu priloženih dokaza, koji su prema utvrđenju ovog Suda pravilni, a što tužitelj tužbenim navodima nije doveo u sumnju.

18. Naime, tuženik je u žalbenom postupku posebno razmotrio i ocijenio je li mišljenje prof. dr. sc. Miroslava Bače koje je tužitelj priložio relevantno za ocjenu pravilnosti i zakonitosti odluka o odabiru najpovoljnije ponude, a s time u vezi i tvrdnju tužitelja da se kod ocjene sposobnosti odabranog ponuditelja trebaju svakako uvažiti zaključci izneseni u navedenom mišljenju. Tuženik je navedeni dokaz ocijenio u kontekstu svih drugih provedenih dokaza, odnosno uvažavajući pri tome cjelokupne rezultate provedenog dokaznog postupka, a u skladu s time je tuženik dao valjano i iscrpno obrazloženje, odnosno dao je razloge zbog kojih smatra da dostavljeno mišljenje nije relevantno za donošenje drukčije odluke kod ocjene pobijanih odluka o odabiru. Posebno obrazlaže zbog čega navedeno mišljenje u kojem se sugerira način na koji je potrebno evaluirati reference svakog pojedinog stručnjaka i s time u vezi projekte navedene u popisu, nije primjenjiv u konkretnom postupku, jer je protivan

mjerodavnim odredbama DON-a, a zbog čega ne može biti od utjecaja na drugačiju ocjenu spornih referenci. S time u vezi se posebno napominje da je naručitelj propisao da se iskustvo nominiranih stručnjaka dokaže s čak pet sličnih usluga čija zbrojena vrijednost mora biti u visini procijenjene vrijednosti grupe predmeta nabave, što znači da svaka za sebe, usluge ne moraju biti iste složenosti, a premda eventualno ne bi bile dovoljne za dokazivanje sposobnosti i u skladu s pravilima struke, u svojoj ukupnosti su dovoljne za dokazivanje sposobnosti sukladno odredbama DON-a.

19. Stoga, u osvrtnu na tužbene navode valja reći da je argumentacija tužitelja koja se temelji na tvrdnji da se sličnost mora ocjenjivati u smislu složenosti, odnosno da je razlika u uslugama i njihova neusporedivost vidljiva iz trajanja projekta ili činjenice da je vrijednost druge reference značajno manja (8,5%) od vrijednosti predmeta nabave za grupu 2., nije osnovana, jer nema temelja u ovdje primijenjenim odredbama DON-a. Dodaje se i da, nakon iscrpne analize svih žalbenih razloga, kao i ocjene dostavljenog mišljenja, tuženik pravilno zaključuje da tužitelj nije dokazao tvrdnje da sporne usluge nisu usporedive s predmetom nabave u konkretnom postupku.

20. Iz podataka spisa, kao i obrazloženja osporenog rješenja proizlazi da je odabrani ponuditelj u ponudi dostavio popis glavnih usluga koji sadrži usluge koje se upravo odnose na održavanje, nadogradnju i prilagodbu elektroničkih sustava, zbog čega je osnovano naručitelj navedene usluge prihvatio kao iskustvo slično predmetu nabave.

21. Tužitelj navedene ocjene i utvrđenja tuženika iznesene u pobijanom rješenju nije tužbenim navodima s uspjehom osporio, jer svoje tvrdnje protivne zaključcima tuženika nije potkrijepio odgovarajućim dokazima.

22. Tuženik je valjano i dostatno obrazložio razloge zbog kojih je ocijenio da tumačenje mjerodavnih odredbi DON-a od strane tužitelja nije pravilno, odnosno protivno je smislu i svrsi propisanih uvjeta, a zbog čega niti priloženo mišljenje kojim tužitelj potkrepljuje svoje žalbene navode, nije ocijenio osnovanim. Pri tome je tuženik dao osvrtnu i na sve druge žalbene navode, a iznesene zaključke je iscrpno argumentirao, jer je naveo dostatne i relevantne razloge, a koje i ovaj Sud prihvaća u cijelosti.

23. Stoga je, ovaj Sud ocijenio da je osporeno rješenje doneseno u granicama zakonom propisanih ovlasti, a za odluku je tuženik naveo valjane i odlučne razloge, koje je iscrpno obrazložio u smislu članka 98. stavka 5. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine", 47/09. i 110/21.).

24. Tužitelj u tužbi u bitnom ponavlja iste prigovore koje je isticao i tijekom žalbenog postupka, a pri tome daje svoje tumačenje zaključaka tuženika i vlastitu interpretaciju primijenjenog materijalnog prava, odnosno konkretnih odredbi DON-a, što prema ocjeni ovog Suda nije odlučno za drukčiji ishod ovog postupka i ocjenu zakonitosti osporenog rješenja.

25. Tužitelj u tužbi također predlaže da ovaj Sud provede odgovarajući dokazni postupak po prijedlogu tužitelja, a u cilju utvrđivanja pobliže navedenih činjenica. Međutim, ovaj Sud ocjenjuje da u predmetnom slučaju činjenice bitne za donošenje zakonite odluke nisu sporne, već da tužitelj u tužbi u bitnom osporava primjenu mjerodavnih propisa, a zbog čega je ocijenio da nema osnove za provođenje predloženih dokaza.

26. Slijedom navedenog, a kako tužitelj tužbenim navodima nije s uspjehom osporio pravilnost i zakonitost osporenog rješenja, to je na temelju odredbe članka 116. stavka 1. ZUS-a valjalo tužbeni zahtjev odbiti kao neosnovan.

27. S obzirom da je tužitelj upravni spor izgubio u cijelosti, jer je tužbeni zahtjev odbijen, to je i njegov zahtjev za naknadu troškova nastalih u upravnom sporu valjalo odbiti kao neosnovan.

U Zagrebu 19. kolovoza 2024.

Predsjednica vijeća
Sanja Štefan

Broj zapisa: **9-3086c-9ff79**

Kontrolni broj: **0d4b6-f8f43-7034e**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Sanja Štefan, O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki upravni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.